

es saig

DESEMBRE DE 2006 | **312** | ALGAIDA

Quadricomia: CIAN MAGENTA GROC NEGRE

Dues tintes: VERMELL NEGRE

Cavil·lacions de cap d'any

Si a una cosa estam avesats és a demanar que ploqui: aquesta terra nostra no ha estat mai propensa a un excés d'aigua del cel i per un any de pluges abundants en tenim molts en què aquestes pluges són insuficients; el nostre és un país de sequeres més que d'inundacions. I hem començat un any agrícola -que és l'any que realment compta- que perilla que sigui molt dolent; és cert que encara es pot arreglar, però difícilment es pot compensar el dèficit d'aquests tres mesos passats, que són bàsics per aconseguir un any satisfactori. Sortosament tenim unes reserves de pous per al subministrament que no teníem fa uns anys i ens temem que hauran de funcionar a ple rendiment. Tant de bo aquests auguris pessimistes fallin i ploqui a voler. "Nihil desperandum", que deia Horaci: no hem de perdre l'esperança.

Al que no estam tan avesats és a desitjar que faci fred i enguany ja hem sentit que gent fredolera enyora passar-ne un poc; a punt d'entrar al desembre encara podem anar amb màniga curta, si més no durant el dia, i les nits tampoc no són gaire fredes. A les garrigues no es veu ni un bolet i si hem volgut menjar un esclata-sang hem hagut d'anar a plaça. També se'n ressenten altres fruits, com les taronges, que es fan malbé. I els sembrats fan pena, morts de set. En fi, que a més d'esperança haurem de tenir paciència; el mateix Horaci ens ho recordava: "levius fit patientia quidquid corrigere est nefas", és a dir, que la paciència fa més suportable allò que no es pot esmenar.

El fet és que a empentes i rodolons hem passat un altre any i és que el temps no s'atura. Ja deien els antics que la nit empeny el dia i el dia la nit; i que els dies -o els anys- que perdem també compten i que convé aprofitar-los. La revista compleix els vint-i-sis anys, que baldament no sigui una xifra rotunda i de prestigi (com 25 o 50) té el mateix mèrit, o més. Confiem que la cosa duri, tot i els contratemps i retards que patim. La divisa de la ciutat de París és "fluctuat, nec mergitur", que vol dir que fluctua però no s'enfonsa. Idò això: que no ens enfonsem.

Entrarem en un any que pot resultar entretingut, ja que tendrem eleccions i això sempre distreu. Veurem per on l'enfilen, en aquesta campanya, els nostres polítics i què ens prometen. Fins i tot són capaços de comprometre's a resoldre els problemes de què parlàvem al principi, és a dir, fer ploure com toca i quan toca i proporcionar-nos unes temperatures raonables i a gust de cadascú. Lamentablement, si arriben a manifestar aquestes promeses, qualcú se les creurà. I els votarà.

Bones festes i molts d'anys!

PORTADA

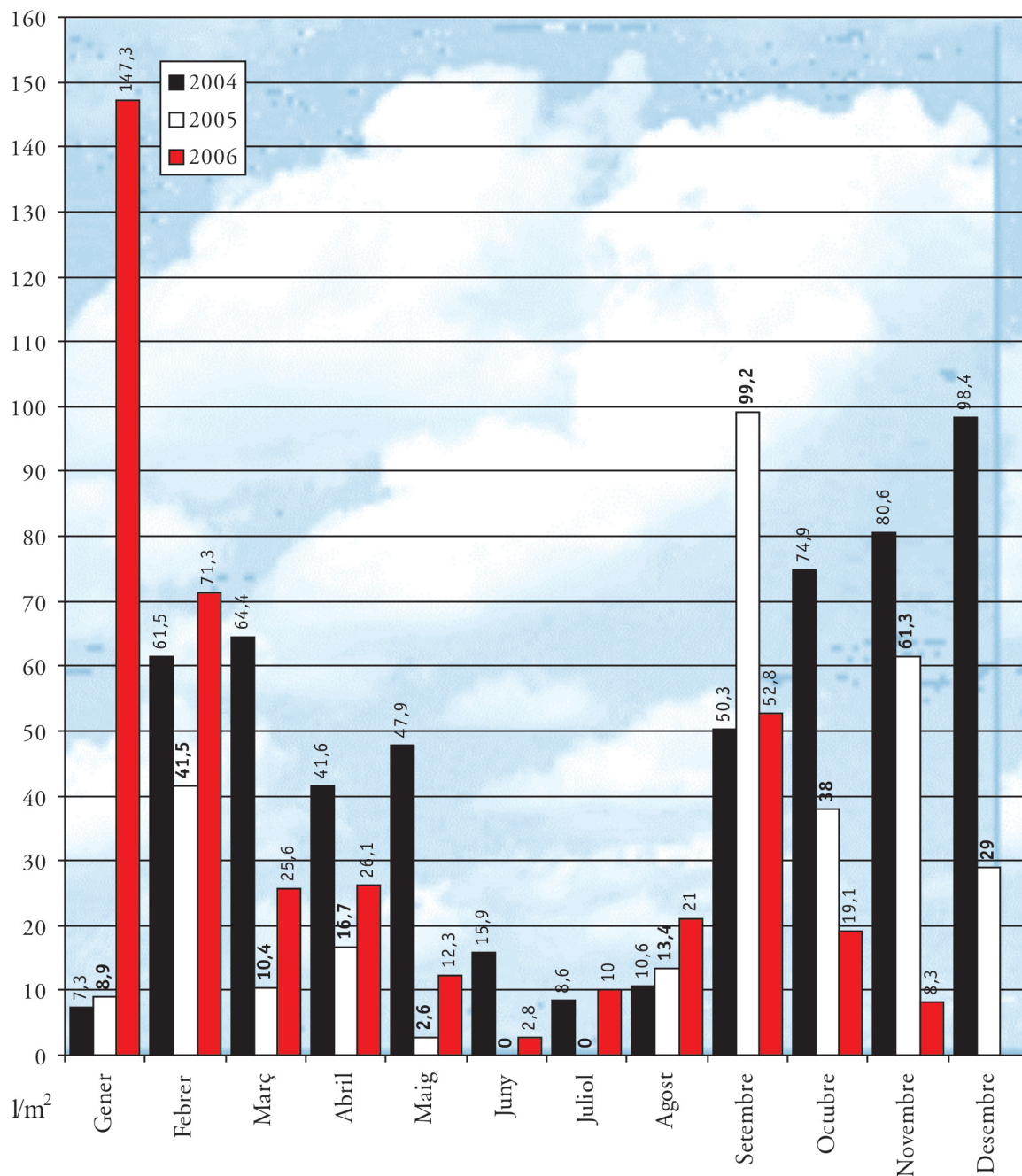
Contrallum
al puig de les Bruixes.
Foto de Miquel Serra.

Sumari

- 02 Editorial
- 04 Pluviòmetre
- 05 Calaix de sastre
- 06 M'han dit que diuen
- 07 Moviment demogràfic
- 08 Sabeu on és?
- 09 El sant del mes
- 10 Fa vint anys
- 11 Fotografia antiga
- 12 Noticiari de l'Obra
- 13 Una passejada, dues estampes...
- 14 L'Ajuntament informa
- 17 Més patrimoni tudat
- 18 Plana Pinera
- 20 Sobre astronomia
- 21 Fa anys
- 22 La vida, el dret i la justícia
- 26 Flora d'Algaida
- 27 Curiositats
- 28 Ens heu de fer una glosa
- 32 Una ració de poesia
- 33 Noticiari
- 36 Una xerradeta amb...

Pluviòmetre

A vegades hem dit que quan arriben els mesos de juliol i agost aquesta secció no té gaire sentit, perquè és normal que plougui poc o gens. Però ara ens trobam en els mesos que per regla general han de salvar l'any pel que fa a pluges i, des que us informam del temps, no ens havíem trobat mai amb 19,1 litres a l'octubre i 8,3 al novembre. Escrivim aquesta nota dia 27 de novembre, amb màniga curta i no passam gens de fred. Els mesos de setembre, octubre i novembre segurament acabaran amb uns justets 80 litres. Increïble.

Gòrgies

No és cap cantant sortit d'*Operación Triunfo*. Tampoc no és cap esportista famós, ni cap estrella del cinema. És un filòsof que habità per Atenes ara fa uns 2.500 anys. Un manual de filosofia diu que el pensament de Gòrgies es pot sintetitzar en tres màximes: res no existeix; si alguna cosa existís, tanmateix no la podríem conèixer; i si la coneguéssim, tanmateix no la podríem comunicar als altres. El sùmmum de l'optimisme, com veis. Però, a pesar de les aparences, el pensador grec té molts de seguidors.

Ara mateix s'ha descobert que a Mallorca hi ha un club de fans de Gòrgies, el qual té com a membres tots els dirigents i part dels simpatitzants del PP. Fins i tot, podríem nomenar president d'honor del club el mateix Jaume Matas. Ara mateix, els mitjans de comunicació i el poder judicial mallorquins s'han encaparrotrat a informar de les delícies andritxoles acabades de posar al descobert: corrupció urbanística, tràfic d'influències, prevaricació, suborn, associació il·lícita, blanqueig de capitals, delictes contra la Hisenda Pública... Quasi res, diu el diari! I els directament imputats, de moment, són: un funcionari municipal, un batle i un alt càrrec del govern de Matas. Quasi res, diu el diari!

Però entretant, una part de la societat mallorquina, amb Matas, la inefable IB3 i tot el PP al capdavant, fan de Gòrgies. Existeix la corrupció? Xiulen i miren cap a l'altra banda. A la fi responen: potser sí que existeix, però tanmateix... I dins aquest impersonal "tanmateix" hi deixen caure allò tan malèvol i tan fals "de tots són iguals". Idò no, estadísticament ja podem demostrar que no tots són iguals. A un servidor també li agrada fer-se preguntes i, si pot, donar-se respostes. Quin partit té un batle a la presó imputat per tota aquella llista de possibles

delictes? Resposta: el Partit Popular; els altres partits, no. I aquest batle ja havia estat presentat en públic com a candidat pel Partit Popular a les properes eleccions. Quin partit té un alt càrrec del govern imputat per aquella llarga llista de possibles delictes? Resposta: el Partit Popular; els altres partits, no. Amic Gòrgies, em sap greu, però per una vegada, no tens raó.

A més, posats a ser sincers, som bastants els que no hem quedat sorpresos per la descoberta de la trama d'Andratx. Com Gòrgies, reconeixem que la nostra saviesa és escassa, podem admetre que no sabem res, però observam i, a partir d'aquí, intuïm. No la coneixíem, però ja teníem una certa intuïció sobre el tema d'Andratx. Ja som prou grandets com per no creure en miracles econòmics, com per dubtar sistemàticament de les grans fortunes fetes del no-res. I posats a fer preguntes, també ens plantejam les nostres: És ètic que sigui director general d'Ordenació del Territori el propietari d'una agència immobiliària? Pot una persona ser a la vegada àrbitre i jugador d'un partit de futbol? I la més inquietant, que qüestiona un dels principis fonamentals de la democràcia, com és la separació de poders: Per què va saber amb antelació el president Matas que havien de detenir els seus càrrecs polítics?

En definitiva, l'olla bull com mai. Els simpatitzants del PP no poden netejar la seva consciència del vot excusant-se en el fals "tots són iguals". No dubt de la seva dignitat democràtica i que exigiran l'acció de la justícia sobre tots els corruptes, sense distinció. I que exigiran també que els allunyin de la política. Com ha escrit el poeta Ponç Pons (i ell parla de Menorca!), "Aquesta illa no pot suportar més bandits / més pirates cruels que l'assalten i escorxen".

Com que s'acosta Nadal (tal com darre-
rament surt *es saig*, vés a saber si ja haurà
passat en sortir la revista), no convé posar-
nos transcendents. Deixarem anar temes
tan actuals com la corrupció i la política, que
deixarem en mans de gent més assenyada, i
parlarem de futbol, que és un tema sempre
actual i que sembla encara cobrar força. Vo-
líem parlar del club algaidí i de la gent que
mou cada cap de setmana, sobretot seguint
els més petits; i és que, com hem dit altres
vegades, si hi ha gent menuda també hi
ha pares, padrins i família,... Ens han dit,
bromes a part, que així com a principis de
temporada en Tià patia una cosa de no dir,
pels resultats, darrerament sembla haver-se
tranquil·litzat (és un dir) bastant. I és que
quan un equip treu bons resultats, és bo de
fer quedar com un senyor i fer bona cara.
El que resulta curiós és l'afició que hi ha al
futbol televisat, i la feinada que tenen els
aficionats: dissabtes i diumenges n'hi ha que
s'empassolen dos o tres partits, cada dia,... i
això és molta de feina. Però bé, cadascú s'ho
planifica com vol, i sobre gustos, ...

*Si fa un parell de mesos parlàvem de les previ-
sions d'esclata-sangs, que semblava que havia
de ser una bona temporada, avui (i parlam
a finals de novembre, no sigui cosa que es posi
a ploure i arribem a dir "prou", tant de bo!)
no podem fer broma sobre el tema, ja que la
sequera és molt preocupant. Els pocs pagesos
que queden estan ben fotuts, i no en parlem si
tenen guarda d'ovelles, que ja no saben on les
han de dur a pasturar... I és que dins els cafès
sembla com si el més important sigui si surten
o no bolets,... i us puc assegurar que per a un
pagès això és el que menys compta. Bé, si us
llegiu les dades de pluviometria que surten en
aquestes planes, ja ho veureu: és un any trist,
ben trist, pel que fa a pluges.*

El tema de les Escoles no és trist, ni molt
manco, però ha tornat a ser tema d'actualitat,
i de recollida de firmes, i una bona moguda
que ha sortit als diaris i tot: i és que les nos-
tres escoles han quedat petites, molt petites,
per a la quantitat d'al·lots d'Algaida, i de les
previsions en un futur no gaire llunyà. El que
va trobar un poc exagerat, un que firmava
per sol·licitar tot això, és que ja demanem un
institut; però, va dir aquest, per demanar,
que no quedi. El que sí demanaria, aquest i
molts més, és que dins les previsions futures,
a les Escoles, es plantegi el fet que de cada
deu al·lots que hi van, vuit o nou hi van en
cotxe,... és a dir, que s'hauria de preveure un
aparcament, o un càrrega i descàrrega, en
aquest cas d'al·lots, ben gran. Ara bé, conti-
nuava aquest il·luminat (que n'hi ha molts,
d'aquests que dins els cafès ho arreglen tot),
si davant Correus no han tingut dallonses
de posar un lloc per aturar-s'hi un parell
de minuts, no podem ser gaire optimistes
perquè arreglin una cosa bastant més difícil
de solucionar. Bé, el tema de Correus convé
deixar-lo per a un altre dia, ja que podria ser
monogràfic.

*Fa molts d'anys, i no convé donar xifres per
no espantar-nos, era a principis de l'aparició
d'*es saig*, a Castellitx va desaparèixer la pila
d'aigua beneïda. No se'n va saber res mai més.
Ara ens ha arribat a l'orella bona que el que
ha "volat" és un dels castelletes, segurament en
honor del nom del lloc, Castellitx, que hi ha,
o hi havia, damunt les columnes de l'entrada.
Hem sentit parlar, a vegades, del Patrimoni
tudat, i crec que hauríem de parlar, i seriosa-
ment, del patrimoni "en perill". Quan es va
restaurar el retaule de la Pau de Castellitx, i
es va posar dins la capella de Santa Catalina
Tomàs, es va parlar molt de la seva segure-
tat, de si era més convenient una barrera, o*

qualsevol sistema d'alarma,... Si avui anau a l'església, sobretot si és un dia de funeral, amb molta gent que va a consolar,... podreu entrar dins la capella, i com que no està gens ni mica il·luminat, més ben dit, està a les fosques, us en podríeu dur un dels quadres. I no volem donar idees, però, ja fa temps, uns externs que passaven per davant el portal de les dones, observaren la imatge de damunt el portal, i comentaren que els algaidins són ben confiats, que aquella imatge és ben bo de fer ... Bé, no volem donar idees.

Sabeu què, acabarem amb una ditada de mel per als nostres governants, i direm que sentirem alabar el jardinet del voltant del cadafal: està net i ben florit, es veu que qualcú se'n preocupa,... El que no sabem és a qui hem d'atribuir el mèrit.

Ah! Ja no hi pensàvem: en tornar-nos trobar ja serà l'any qui ve,... i ja serà l'any,... Com passa d'aviat el temps. Recordau la moguda que hi hagué quan havia d'arribar l'any 2000? I qui més qui manco ja ni se'n recorda. Bé, que passeu unes bones festes de Nadal, i que l'any qui ve sigui al manco tan bo com el passat. Molts d'anys!

Defuncions

Margalida Nadal Juan

Va morir dia 4 de novembre
als 81 anys.

Joan Puigserver Pou

Ens deixà dia 21 de novembre.
Tenia 79 anys.

Naixements

Laura-Marie Kober

Filla de Jörn i Betina Laura.
Va néixer dia 25 d'octubre.

Estrella Muñoz Prats

Filla d'Ignacio i Marta Isabel.
Va néixer dia 25 d'octubre.

Litzzy-Evelyn Soruco Suárez

Filla de Rafael Nelson i Norma Francisca.
Va néixer dia 7 de novembre.

Sara Kouhati

Filla de Said i Milonda.
Va néixer dia 18 de novembre.

Un **pedrís** és, segons el diccionari: “Un cos sortint de pedra que s'alça des de terra fins a una altura convenient per a seure-hi (entre 40 i 50 centímetres), generalment adossat a una paret”. A la Cerdanya anomenen pedrís al banc de pedra o taulell on es fa el pa abans de coure'l.

Una pedrissa és un lloc on s'extrauen pedres, o on hi són molt abundants, també anomenat pedregar.

Topònims

“Pla de pedrís”, nom d'un pla existent entre el riu Ter i la riera de Tragurà. “Sa Pedrissa”, possessió que fou de l'Arxiduc Lluís Salvador d'Àustria, situada entre Deià i Valldemossa.

Llinatge

Pedrissa, pràcticament desconegut a Mallorca, però existent a Barcelona, Vic, Mataró, Moià, etc.

Cançó

Si te'n vas a n'es pedrís,
Bartomeu a fer capades,
hi ha un esbart de frares
que es més jove té es cap gris.

Pista

Aquest pedrís protagonista de la fotografia d'avui es troba situat a un lloc emblemàtic del nostre terme municipal. L'edificació que li dona nom fou construïda entre els anys 1654 i 1661, que va substituir una altra de més antiga que hi havia al mateix lloc. El famós ermità Biel hi va viure una cinquantena d'anys en temps del bisbe Cervera, que el visità en diverses ocasions.

L'any 1890 el P. Joaquim Rosselló i Ferrà, fundà en aquest lloc la Congregació dels Sagrats Cors.

Solució del mes passat

El trencaaigües ornamental, que ocupava aquesta secció el mes de novembre passat, està situat a la façana de Son Pelat del carrer del Colomer.

Sant Damas, Papa

No sabem exactament l'any del naixement de Damas, però sí ens consta el de la seva mort, 384; com que sembla clar que quan morí havia complit els vuitanta anys, degué néixer a principis del segle IV. Tampoc no és segur el lloc de naixement, probablement a Hispània, prop de Tarragona, o a la Lusitània. Una tradició medieval concreta més i el fa fill d'Argelaguer, a la Garrotxa.

Hi ha una tradició que diu que essent al·lot va exercir diversos oficis, entre ells el d'ajudant de sabater. Cansat de la poca consideració social d'aquest ofici, un dia demanà al seu mestre quin era el millor ofici de tots. El de Papa, li contestà l'amo. Doncs jo seré Papa, decidí. I aconseguí el seu propòsit.

El seu papat, però, no va ser un camí de roses, ja que va haver de lluitar contra rivals i heretges. Quan el papa Liberi va ser deposat per l'emperador Constanci, es crearen dos bàndols per a la successió: un a favor de Damas i un altre favorable a un tal Ursí. La pugna durà molt i passà per diverses vicissituds; Damas hagué de sofrir moltes calúmnies, entre d'altres de tenir debilitat per les dones i la d'haver comprat el papat primer a l'emperador Valentinià i després al seu successor Gracià. Totes aquestes acusacions foren refutades i sembla que no tenien cap base certa.

L'altra gran preocupació fou fer front a diverses heretgies, especialment l'arrianisme, que tot just acabava de néixer i s'havia estès molt, sobretot a Orient. L'arrianisme partia de la base de la unitat de Déu: Déu era el Pare i el Fill, una criatura seva; per tant negava la Trinitat. Damas organitzà una sèrie de sínodes i concilis en defensa de l'ortodòxia i la disciplina eclesiàstica.

Damas va tenir com a secretari sant Jeroni, al qual encoratjà en la seva tasca d'estudi i traducció al llatí de les Sagrades Escrip-tures. També se li atribueixen una sèrie d'obres i són conegudes les anomenades inscripcions damasianes, uns epígrafs dactílics en llatí en honor dels sants màrtirs gravats per Filòcal a les catacumbes, una seixantena dels quals són certament obra de sant Damas i altres li són atribuïts.

La seva festa se celebra dia 11 de desembre, que coincideix amb la data de la seva mort.

Número 72

Es saig corresponent a desembre del 86 era molt senzillet, de només vint pàgines; ja no era normal una paginació tan curta però es veu que hi hagué problemes, o ganduleria.

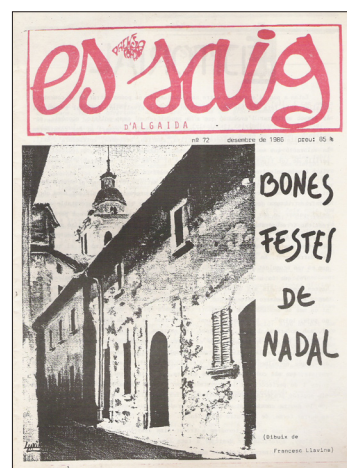
La portada era un dibuix d'en Francesc Llavina que mostrava el campanar des d'aproximadament Can Floquet; per cert que en Paco Llavina col·laborava aleshores amb unes tires còmiques que protagonitzava En Miquelet. Pel que fa a les fotos, una dels quintos del 38 i dues d'antigues de finals dels anys 50 que corresponen a la processó organitzada per tornar la Mare de Déu de la Pau a Castellitx. Aquestes fotos són interessants no només per les persones que hi surten sinó també pel fons que s'hi veu, ja que mostren racons del poble que a vegades -com en aquest cas- recullen canvis urbanístics molt importants.

Trobam les seccions habituals que ja no comentarem: editorial, Calaix de sastre, un Sord, Pina, esports, passatemp, etc. N'Alexandre Pizà parlava de la febre i ens donava uns consells pràctics per quan apareixia. També hi havia una glosa d'en Climent Garau: "Quin camí tan canviat".

Per cert, que la Xerradeta, firmada per Pere Mulet, era amb en Climent, però no era per parlar de la seva faceta de glosador, sinó que ens contava la seva experiència de la guerra civil que el trobà a Barcelona i per tant lluità en el bàndol republicà: participà a l'expedició d'en Bayo, al front de Madrid amb la brigada Durruti, al front d'Aragó amb en Líster, la batalla de l'Ebre... Tota una odissea. Com ens deia a l'entrevista, "totes les guerres són terribles, però aquesta nostra va ser espantosa. "Aborronen" les escenes que he viscudes".

Acabava una sèrie de tres articles de na Margalida Puigserver sobre causes de la toxicomania juvenil. A més, n'hi havia un de Gabriel Bibiloni i Gabriel Porcel que informava d'excavacions arqueològiques que es feien al nostre terme.

Finalment, assenyalarem que aquest any 86 durant els mesos setembre-octubre-novembre van ploure 348'8 litres; si comparem aquesta quantitat amb la que tenim enguany, trobam que hi ha tot un abisme.

Fotografia cedida per Pedro Martorell, *de la Seda*. És una foto de devers l'any 1950 i està feta a Cura:

Toni Torrents[†] / Margalida Bondada / Pedro Serral / Margalida Basseta / Mateu de la Seda[†]

El malnom, tant d'en Mateu, que va morir a Veneçuela pocs anys després d'aquesta imatge, com del seu germà Pere, prové de la C.E.D.A. (Confederación Española de Derechas Autónomas), partit polític creat a Madrid l'any 1933 i implantat a Mallorca el mateix any. El seu lema avui sembla una mica estrany: "Religión, Familia, Patria, Orden, Trabajo y Propiedad". De caràcter fortament conservador, volien una autonomia administrativa, amb una Mallorca mallorquina i espanyola. Va desaparèixer quan Falange Española quedà com a únic partit.

Pel que fa a Algaida, que és el que ens interessa, la seva seu es trobava al cafè regentat per Pere Martorell i la seva esposa Francisca (pares de Joan (+), Mateu (+) i Pere, que ens ha proporcionat la foto), al núm. 3 de la Plaça, i poc temps després es traslladà al veïnat, al núm. 2. D'aquí el malnom d'aquesta família, *de la Seda*, pròpiament *de la CEDA*, però que molts algaidins, sobretot els més joves, desconeixien.

Activitats del mes de desembre

Diumenge dia 17, excursió

Haviem programat la pujada al Teix, una clàssica que fa anys que no organitzam. Però per aquest diumenge hi ha prevista una excursió reivindicativa per la zona del **Fangar (Manacor)**, en contra de la privatització dels camins públics i a favor de la seva obertura definitiva. Pensam que és una bona ocasió per sumar-nos a una causa justa i al mateix temps conèixer un redol que no hem trepitjat mai. La sortida serà a les 9 h des de la plaça.

Dissabte dia 24, xocolatada

Serà al nostre local per celebrar la Nit de Nadal, després de la missa de Matines. La sorpresa d'enguany és que, en el moment d'escriure aquesta nota, encara no sabem quina sorpresa hi haurà.

Excursionistes el passat dia 19 de novembre, vora l'embassament del molí de l'Hort, al camí que duu a les basses de Mortitx.

La terra, clivellada; el safareig de Son Reus, quasi buit: miram cap al cel clamant per una pluja que no arriba. Un novembre fi, delicat, esplèndid... si hagués estat la continuació d'un octubre abundós d'aigua. Però la realitat és una altra. I la sequedat del terreny aixeca davant nostre una cortina de boira que ens impedeix gaudir dels dies radiants d'aquesta tardor/estiu que no s'acaba mai. Un paisatge que gemega de set no és mai bell. Mostram al cel el cul d'aigua que resta al safareig de Son Reus: potser li despertarem el cuc de la memòria.

Una passejada, dues estampes...

Miquel Serra

INAUGURACIÓ DEL NOU EDIFICI D'EDUCACIÓ INFANTIL DEL CP PÚBLIC PARE POU

Amb assistència del Conseller d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, Francesc Jesús Fiol Amengual, del Director General de Planificació i Centres, Rafel Bosch i Sans, el gerent de l'IBISEC, Andreu Obrador, el Batle d'Algaida, membres de la Corporació, la directora del CP Pare Pou i membres de l'AMPA, entre d'altres, va tenir lloc el passat 29 de novembre la inauguració del nou edifici d'educació infantil que la Conselleria ha construït al recinte escolar.

Aquest nou edifici consta de sis aules destinades al segon cicle d'educació infantil que comprèn alumnes de tres, quatre i cinc anys. També s'ha construït un nou menjador i una nova cuina, a més d'espais complementaris com l'aula de psicomotricitat o sales destinades al professorat.

Per altra part, s'han realitzat millores al recinte escolar. A més de la instal·lació d'un paviment de cautxú al parc de jocs situat a l'edifici d'infantil, l'Ajuntament ha pavimentat una part dels terrenys situats a la part de darrera de l'edifici antic de les Escoles, la qual cosa millora l'aspecte de les pistes esportives.

SOL·LICITUD A LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CULTURA DE MODIFICACIÓ DEL MAPA ESCOLAR DE MALLORCA AMB LA PREVISIÓ D'UN INSTITUT D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA A ALGAIDA

Els darrers anys el municipi d'Algaida ha experimentat un augment demogràfic molt considerable. La saturació del CP Pare Pou n'és una conseqüència, igual que altres serveis que des de l'Ajuntament s'han hagut d'ampliar com és el cas de l'escola municipal d'infants, EEI Flor de Murta.

Les perspectives a curt termini són que la població continuï augmentant. El desenvolupament de les Normes Subsidiàries de planejament urbanístic, la proximitat i la millora de les

comunicacions amb Palma són els factors més determinants perquè la població augmenti.

L'Ajuntament d'Algaida, davant aquestes previsions, l'any 2004, concretament a la sessió del 15 de desembre, va acordar posar a disposició de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears uns terrenys destinats a equipaments educatius amb superfície de 678,75 m², terrenys que foren adquirits per l'Ajuntament, acord plenari d'1 de juliol de 2004.

La Conselleria, a través de la seva empresa pública IBISEC, ha construït un mòdul d'Educació Infantil de doble línia amb sis aules, més els corresponents patis i aules complementàries, igual que un nou menjador i una nova cuina. Aquest curs 2006 – 2007 els alumnes d'infantil ja assisteixen a les noves aules.

Sens dubte aquesta inversió ha estat una millora molt important per al CP Pare Pou. Ha servit, per una part, per tenir un nou mòdul d'educació infantil, i per una altra, permetrà habilitar noves aules a l'edifici antic i tenir espais per poder-los destinar en un futur a aules complementàries: música, informàtica, biblioteca, etc.

Per altra part, l'empresa GADESO ha realitzat un estudi sobre el creixement de la població que analitza la seva evolució, sobretot la que fa referència als trams d'edat on l'educació és obligatòria, és a dir infantil, primària i secundària. Aquest estudi indica que les previsions són un augment de població a les franges més joves en una tendència al creixement a la franja de 3 a 15 anys.

Si s'afegeix, que les Normes Subsidiàries de planejament urbanístic preveuen un sostre màxim de població de 8.880 habitants, pràcticament el doble que l'actual població, és evident l'augment de la població en edat escolar. I, vist que actualment ja és necessari una doble línia a tots els nivells d'infantil i primària, les previsions de cara al futur són un increment important a totes les edats on l'educació és obligatòria.

És aquí quan neix la necessitat de poder tenir a Algaida un centre de secundària. Un centre on

puguin acudir els alumnes del municipi sense haver de desplaçar-se a una altra població, ja que això repercuteix en una millor qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes del municipi.

És per això que compartim la preocupació dels pares i mares dels alumnes que cursen els seus estudis al CP Pare Pou en el sentit de tenir un centre de secundària al mateix municipi.

Així, a la sessió extraordinària que va tenir lloc el passat 16 de novembre, l'Ajuntament Ple va acordar per unanimitat:

1. Sol·licitar a la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears la modificació del mapa escolar amb la finalitat de preveure la construcció d'un Institut d'Educació Secundària a Algaida.
2. L'Ajuntament d'Algaida iniciarà els tràmits que corresponguin per tal d'habilitar un sistema general educatiu dins sòl rústic.

VISITA DEL DIRECTOR GENERAL DE LA GUÀRDIA CIVIL

El passat 17 de novembre va tenir lloc la visita del director general de la Guàrdia Civil, Joan Mesquida Ferrando. Durant la seva estada es varen visitar les obres de reforma que des de la seva visita al mes d'agost s'han realitzat al quarter de la Guàrdia Civil. Acompanyaren al director general, el delegat del Govern a les Illes Balears, Ramon Socies, i el coronel cap de la Guàrdia Civil a les Illes.

A la reunió que va tenir lloc a la Casa de la Vila, l'Ajuntament va sol·licitar la desafecció de l'ús de la part posterior del quarter, la part on hi havia els antics estables. Aquest indret s'integraria a la zona d'equipament esportiu del Porrassar o bé per a la construcció de noves infraestructures esportives o bé per ampliar la platja de les piscines. La superfície d'aquests terrenys és de 467,11 m².

CENTRE DE DIA D'ALGAIDA

L'Ajuntament Ple, a la sessió extraordinària que va tenir lloc el 16 de novembre, va acordar per

unanimitat l'aprovació inicial del Reglament de Règim Intern del Centre de Dia d'Algaida.

Ara s'obre un termini d'exposició pública de trenta dies des de la seva publicació al BOIB, perquè es puguin presentar les reclamacions i suggeriments que s'estimin oportuns. Si dins aquest termini no s'han presentat reclamacions o suggeriments, aleshores el Reglament quedarà aprovat definitivament.

PARC INFANTIL DE PINA

A la sessió de l'11 d'octubre, l'Ajuntament Ple va acordar per unanimitat l'aprovació del Plec de Condicions mitjançant arrendament amb opció de compra del subministrament i de l'obra civil del parc infantil i d'una pista multifuncional que s'ha d'ubicar al corral de ca les Monges.

Fins al passat 24 de novembre es podien presentar ofertes per participar al concurs, però va quedar desert. És per la qual cosa i tal com preveu la legislació, a la sessió que va tenir lloc el 4 de desembre, l'Ajuntament Ple va acordar per unanimitat aprovar el plec de condicions per a la contractació d'aquest subministrament pel procediment negociat.

D'acord amb aquesta aprovació es convidarà, almenys a tres entitats bancàries, per si volen participar per aquest procediment a l'oferta i contractació d'aquest subministrament.

ADQUISICIÓ DE MAQUINÀRIA PER A LA BRIGADA MUNICIPAL DE MANTENIMENT

A la sessió ordinària que va tenir lloc el passat 2 de novembre, l'Ajuntament Ple va acordar per unanimitat aprovar el plec de condicions per a la contractació del subministrament de maquinària per a la brigada municipal consistent en un tractor amb pala i esbrossadora, mitjançant arrendament amb opció de compra, per un pressupost de 58.853,06 €. El termini per a la presentació d'ofertes acaba el 9 de desembre.

Amb aquesta maquinària, la brigada municipal assumirà a partir de l'any que ve les tasques d'esbrossament dels camins del municipi, tasca

que fins ara executava l'empresa Cespa, concessionària de la recollida de fems del Pla de Mallorca.

Igualment servirà per millorar la recollida de voluminosos que es dipositen als punts on hi ha contenidors i per a la neteja dels punts verds, a més d'altres tasques.

CONVENI AMB LA GERMANDAT DE DONANTS DE SANG

A la mateixa sessió, es va aprovar per unanimitat el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament d'Algaida i la Germandat de Donants de Sang, pel qual l'Ajuntament es compromet a la realització de pancartes i banderoles per a la promoció de la donació de sang. Aquestes banderoles i pancartes es col·locaran per informar els dies que hi haurà donació de sang.

Per altra part, l'Ajuntament col·laborarà i donarà suport a les campanyes per a la donació de sang i també amb projectes que ambdues institucions puguin desenvolupar al municipi per a la promoció de la donació de sang.

FIXACIÓ DE NOM AL CARRER DE LA UNITAT D'EXECUCIÓ NÚM. 8

A la sessió extraordinària que va tenir lloc el 16 de novembre, l'Ajuntament Ple va acordar per unanimitat denominar com a carrer de la Serradora el que carrer que s'ha obert a la unitat d'execució núm. 8 de les Normes Subsidiàries. Aquest carrer va des dels Cavallers fins al carrer de la Farinera.

ACCEPTACIÓ DE TERRENYS DEL CARRER DEL LLEDONER

A la mateixa sessió, l'Ajuntament Ple va acordar per unanimitat acceptar la cessió dels terrenys que formen part del carrer del Lledoner. Aquest carrer és el que fa poc temps s'ha obert i té entrada pel carrer dels Cavallers i és paral·lel al carrer d'Antoni Maura.

RENOVACIÓ I AMPLIACIÓ DE L'ENLLUMENAT PÚBLIC DE RANDA

La Conselleria de Comerç, Indústria i Energia ha concedit una subvenció de 30.000 € per a la renovació i l'ampliació de l'enllumenat públic de Randa, que equival al 67,16% del pressupost que ascendeix a 44.670 €.

Tal com informàrem en aquestes mateixes pàgines el mes d'octubre, aquesta actuació contempla el canvi de lluminàries, la instal·lació d'alt rendiment lumínic i l'augment de punts de llum, que passarà de trenta-set punts a seixanta.

Aquesta millora afectarà tots els carrers de Randa, excepte els carrers de l'Església i de la Font, ja que a aquests carrers està previst el canvi de l'enllumenat al projecte de reforma i millora que té aprovat l'Ajuntament.

Les obres de renovació i ampliació de l'enllumenat començaran el proper mes de gener.

PAVIMENTACIÓ DELS CAMINS DE NA BUBOTA I VELL DE PINA

El termini per presentar reclamacions per a la imposició de contribucions especials, acord de l'Ajuntament Ple d'11 d'octubre de 2006, per a la pavimentació dels camins de Na Bubota i Vell de Pina, acaba el 16 de desembre. Els interessats poden examinar els expedients a les oficines municipals de la Casa de la Vila.

PAVIMENTACIÓ DE CARRERS

Durant aquest mes de novembre l'Ajuntament ha pavimentat trams dels carrers del Puig, Ramon Llull i l'Estanc a Randa.

IL·LUMINACIÓ DEL CAMP DE FUTBOL EL FIGURAL, A PINA

S'han realitzat obres d'ampliació de la il·luminació del camp de futbol de Pina. Ara falta instal·lar alguns focus més per millorar la

il·luminació actual que, si bé no permet jugar partits de competició oficial, sí serveix per als entrenaments.

PRESENTACIÓ NOVA IMATGE DEL MUNICIPI

El passat 16 de novembre al casal Pere Capellà, va tenir lloc la presentació de la nova imatge identificativa del municipi. El disseny d'aquesta imatge és d'Antoni Iraola Font.

Dins aquest mes de desembre, està prevista la col·locació dels panells de benvinguda al municipi als tres nuclis urbans amb la nova imatge.

RECOLLIDA SELECTIVA DE RESIDUS

A la sessió extraordinària que va tenir lloc el passat 30 de novembre, la Mancomunitat va aprovar inicialment la modificació del servei públic de recollida de residus sòlids i neteja viària als municipis que conformen la Mancomunitat del Pla de Mallorca.

Aquest nou servei preveu la implantació de la recollida selectiva, d'acord amb el Pla Director Sectorial de la Gestió de Residus, als diferents municipi. La seva implantació serà durant l'any 2007 i s'iniciarà, al municipi d'Algaida, la recollida selectiva domiciliària de paper, vidre i envasos a partir del mes de març i la recollida selectiva d'orgànica a partir del mes de novembre.

També està inclòs dins el nou servei la recollida dels voluminosos a domicili, la neteja setmanal dels punts negres situats a fora vila i dels punts verds.

Una vegada aprovada definitivament, s'iniciarà una campanya de conscienciació als diferents municipis del Pla per explicar i fomentar la recollida selectiva.

**L'AJUNTAMENT D'ALGAIDA
VOS DESITJA UN BON NADAL I UN
VENTURÓS ANY 2007**

A principis de l'estiu passat, a les pàgines d'*es saig*, parlàvem del patrimoni tudat, per mor de les obres del desdoblament de la carretera de Manacor. De llavors ençà ni les fites, a la part de Montuïri, ni la creu de la Garriga, que estava al costat de Ses Canyes, s'han tornat a posar al seu lloc. Què fan els tècnics de Patrimoni encarregats d'aquests temes, a part de cobrar?

El mes d'octubre passat, concretament dia 13, es va descobrir un altre atemptat al nostre patrimoni algaidí. Com es pot veure a la fotografia, algú va robar la torreta ornamental d'un dels portells que tanquen el fossar de l'ermita de la Pau. Tres dies després, el rector donà part a la Guàrdia Civil d'aquest robatori, i ara només ens queda esperar que s'aclareixi aquest fet, o en el pitjor dels casos, que robin les altres tres torretes que queden en peu.

Recordem que ja, fa una vintena d'anys, va desaparèixer la pica baptismal de la mateixa ermita i de llavors ençà res pus se n'ha sabut.

Des d'aquí només podem fer la denúncia pública d'aquests fets i mostrar la nostra impotència a l'hora d'evitar-los. Ah! i donar l'enhorabona als que en el seu moment imposaren el criteri, perquè el retaule restaurat de Castellitx romangués a la nostra parròquia.

Miquel Fiolet

Crònica d'un xafarder

Nadal ja és just aquí, i qualsevol ho hauria dit, si fa just dos dies que hem tret la roba gruixuda de l'armari; i és que de fred no n'ha fet gaire (per no dir gens) i molta gent davant això han endarrerit el dia de fer les matances, perquè la veritat no hi diu gaire matar l'animal i haver d'aplegar una bona suada a causa de les altes temperatures. I d'aigua, tampoc no anam gens sobrats, tot el contrari, bona falta fa que ploqui arreu. Els sementers estan ben secs i els pagesos que tenen una guarda es mostren ben preocupats davant la manca de pastures. I, clar, això fa que hagin d'alimentar els seus animals amb pinsos i concentrats, cosa que no surt gaire rentable.

D'esclata-sangs, blaves, gírgoles...no se n'ha sentit parlar gens pels bars; els temes de conversa més comuns són la caça, el futbol i la quantitat d'obra nova que es fa. Començant per la plaça i acabant per l'allau de nous habitatges que es construeixen, tot el poble està alçat. Sé ben cert que hi ha pocs piners que es despertin sense haver de sentir el soroll estrepitós de compressors, martells, formigoneres, ... Pens que anam ben servits!! I serà vera això que diuen que: "Pina ja no és Pina, Pina és una ciutat...". El creixement que ha experimentat el poble darrerament (i tot apunta que continuï així) fa que hagi arribat molta gent nova al poble; són famílies que per

norma general fugen de caos que regna a Palma per viure en un ambient més tranquil. Aquesta nova tendència fa que de mica en mica Pina es vagi transformant en el que s'anomena "ciutat dormitori", un lloc on els seus habitants només fan la seva vida dins les quatre parets del seu cau (quan hi són) i que ni coneixen al veïnat de davant de ca seva. Un fet lamentable, si al meu poble, on he viscut tota la meua vida, fins ara es coneixia quasi tothom...i el que resulta més trist és que un no es veu una solució fàcil a tota aquesta problemàtica.

Als joves del COF (i supòs que als altres piners també) és un tema que ens preocupa, i molt. Per això, durant el mes passat s'iniciaren tota una sèrie de diferents activitats destinades a tot el poble. L'objectiu no era un altre que de fer participar tothom en la vida social de Pina i gaudir d'una activitat col·lectiva que pogués ser atractiva. Així doncs, a partir d'ara s'anirà informant de totes aquestes activitats per mitjà d'aquesta plana, i també a la nostra pàgina web www.cofpina.com.

Per cert, ja me n'oblidava, probablement les obres de la plaça acabaran abans de la data prevista, i podrem rebre l'any entrant damunt la plaça nova, menjant el raïm "passa a passa" i bevent cava tots plegats... Dit això només em queda donar-vos els molts d'anys a tots, i que passeu un bon Nadal!!

Medalles

A vegades millores que semblen “a priori” insignificants pel seu cost econòmic fan que siguin un bé inestimable per a tots el que circulen per Pina. Faig referència a l'encimentat nou que s'ha fet (per part de l'Ajuntament) a la sèquia d'aigües fluvials que transcorre vora la carretera, just al costat del corral de Can Campet, i la posterior col·locació d'una reixa. S'ha suprimit així un punt ben negre, on qualsevol vianant podia haver pres molt de mal.

A na Maria de Can Boet, que s'ha ofert per ajudar-nos a convertir-nos en uns grans xefs, al proper curs de cuina.

Garrotades

Als irresponsables que havien d'instal·lar els focus d'il·luminació al Camp de Futbol, que, per mor de la seva inoperància, els jugadors del Pina CF han hagut d'entrenar durant més de dos mesos gairebé a les fosques. Tot això després d'haver fet la corresponent sol·licitud fa més de mig any a l'Ajuntament i d'haver rebut el seu vist-i-plau.

Activitats CoFeres

Curs de cuina (1, 15 i 27 de desembre i 12 de gener). Elaboració de: torró, burballes i aguiat d'ou, indiots i sopes mallorquines.

Excursió a l'Avenc de Son Pou (8 de desembre)

Pina CF

Ha començat la lliga de futbol de Tercera Regional on el Pina CF està inscrit. Dia 25 de novembre es va disputar el primer partit oficial de lliga al camp del Figueral, on el Pina s'enfrontava al conjunt de Mancor de la Vall, el Montaura, amb bon inici per part de l'equip piner, ja que el partit va acabar amb un marcador de 2-1 a favor de l'equip local.

L'equip comença amb molt bon peu la temporada, amb força, molta il·lusió i ganes de seguir endavant amb bons entrenaments i bons partits, que puguin fer passar gust al nombrós públic que assisteix dissabte rere dissabte per animar el seu equip.

A pesar que la Copa Federació no ha sortit com realment s'esperava amb base a resultats, s'ha vist una notable millora amb el joc individual i d'equip comparat amb els primers partits.

L'equip està molt agraït del suport que rep i ha rebut per part de totes aquelles persones que han col·laborat d'una manera o d'una altra al fet que el Pina sigui una realitat i que a cada partit doni tants ànims als nostres jugadors.

Esperem que els punts es comencin a acumular al sac del Pina CF i que aquesta lliga sigui la primera d'una llarga història. Ànims i amunt Pina!

Va de pols...

Aquest mes parlarem de diferents tipus de “pols”, que ens podem trobar més enllà de la Lluna, segons els descobriments que s’han fet darrerament.

Començarem dient que fa un temps es va comentar en aquesta secció que una nau que utilitzava un sistema alternatiu d’energia solar per funcionar va ser enviada a la Lluna per investigar-la un poc més. El seu motor no anava tan ràpid com els que es solen utilitzar, però consumia molt menys que els altres. La nau, anomenada SMART-1, s’ha estavellat fa poc contra el nostre satèl·lit, després d’uns dos anys d’haver-hi arribat. Tot va sortir com havien programat els seus enginyers de l’Agència Espacial Europea (ESA), ja que això era el que estava previst. SMART-1 havia d’estudiar i fotografiar la Lluna i després estavellar-s’hi per poder observar des de la Terra el nívol de pols que aixecàs amb l’impacte! Un trist final...

Així i tot, el tipus de pols de la Lluna no té res a veure amb uns que s’han vist al Pol Sud de Mart. Resulta que cada primavera, quan el Sol encalenteix unes terres marcianes on normalment hi ha gel, emergeixen uns

poderosos guèisers de diòxid de carboni (en forma de gas), que s’eleven a través de l’aire fred del planeta vermell expulsant cap al cel petites partícules de terra roja. Els científics que han descobert aquest fenomen expliquen que si un astronauta estigués allà, veuria els guèisers rugint i expulsant arena fins a més de 50 metres d’altura, mentre a través de les botes del seu vestit espacial sentiria vibracions que li semblarien que està levitant del terra.

Si ens n’anem més enllà del Sistema Solar, hi ha grans quantitats de pols, deixades per explosions d’estrelles que han acabat la seva vida. Aquestes explosions, anomenades Supernoves, són les causants d’aquells núvols de colors tan bonics que es poden veure amb telescopi. Aquestes nebuloses són un blanc molt comú entre els aficionats a l’astronomia, per les seves formes i colors. Doncs resulta que, gràcies al telescopi XMM Newton de la ESA, s’ha descobert que a les restes d’una antiga supernova (resultat d’una explosió d’una estrella de fa 2000 anys), hi ha la presència d’un objecte brillant, que es podria anomenar estrella de neutrons, ja que giren molt ràpidament i projecten dos focus de

Guèisers carregats de pols i arena s’eleven cap al cel polar de Mart durant cada primavera

Fa 397 anys

Del llibre de comptes del nostre Arxiu Municipal recollim unes despeses corresponents a l'any 1609.

Sabem que aquest any s'arreglava el trespol de l'església i es pagaren diverses partides a Sebastià i Miquel Argenter "per picar trespol". També es feien millores a diversos carrers, concretament hi ha pagaments per "lo adop del carrer al cantó de la rectoria" i als qui "adobaven los carrers de la vila".

Així mateix es van pagar a Damià Munar "17 sous per una ovella li compraren p repartir a pobres ales festes de pasque"; i es distribuïren 1 ll. 17 s. 4 d. d'almoines "a pobres vergonyans denostre vile".

Álvaro Campaner al Cronicon Mayoricense diu que per l'agost d'aquest any "entraron 13 o 14 naves con infantería"; no sabem quin era el destí d'aquesta esquadra en un moment en què no hi havia cap guerra important declarada; potser tengués relació amb l'expulsió dels moriscos decretada feia poc i que suposà un desastre demogràfic i econòmic per a regions com València; sabem que es van haver de mobilitzar moltes naus per deportar-los al nord d'Àfrica. El cert és que s'hagué d'aprovisionar aquest estol i Algaida hi va contribuir: "a pere munar de tresorer 1 ll. 12 s. y són per menyscap de quatre berselles forment haportat así quant les galeras eren en ciutat"; "a mtre bernat pou 1 ll. 4 s. y són p mitge quartera de forment..."; "al discret mº matheu custurer curador de la heretat de mº ffs vanrell 4 ll. 16 s. p un sach de blat li prengueren p pastar p las galeras"; "a juan mulet 1 ll. 4 s. y són p 3 berselles prengueren de forment ... p provisió deles galeras"; "a Antonina oliver y munare 10 s. 6 y són p nou berselles hamoltes pla provisió delas galeras".

llum als costats semblant un far. No obstant això, aquest objecte gira una vegada cada 6 hores! Per tant, la qüestió és: com va poder frenar-se tant en només 2000 anys? Aquest enigma duu aquests dies ben despistats els científics.

Finalment, acabarem parlant d'una pols que "sura" enmig d'algun punt de l'Univers, i sense avisar comença a ajuntar-se en forma de pilota. Així es crea una estrella i posteriorment pot esdevenir un nou Sistema Solar. Per tant, quanta més pols s'acumuli a la pilota, més grossa serà l'estrella. Les estrelles relativament petites (com el nostre Sol) es creen d'aquesta manera, però les que són gegantines, tenen unes peculiaritats que qüestionen haver-se creat així. Resulta que aquestes estrelles massives tenen un potentíssim vent solar, per la qual cosa hi ha un moment que no deixa acostar-se més pols i, en conseqüència, l'estrella no pot "créixer" més. Aquest fet ens duu a una paradoxa: que les estrelles massives no haurien d'existir! Per això, alguns treballs teòrics recents semblen solucionar aquest problema explicant que aquestes estrelles toquen tenir una zona on no es llança tant de vent solar i, per tant, la pols hi pot arribar de forma cíclica, de la mateixa manera com l'aigua que se'n va pel desguàs, fent un remolí.

Aquests són alguns dels exemples de matèries de l'Univers a les que es solen dir amb el nom de "pols"... però n'hi ha molts més! La més coneguda per nosaltres és la que s'acumula a les cases quan ens descuidam un poc...

Bon Nadal!! I Bon Any Nou!!!

Pere Mulet

La immigració avui II

En aquest article acabaré de comentar la transcendent qüestió de la immigració que vaig començar a exposar en l'article anterior.

Hi ha una altra immigració especial molt distinta de la més nombrosa i intensa procedent principalment de Sudamèrica i d'Àfrica, a la qual ja em vaig referir preferentment.

Es tracta d'una altra immigració menys massiva però també considerable, entre ciutadans europeus procedents dels estats que són membres de la Unió Europea. Aquests es poden moure i es poden instal·lar lliurement a tots els països de la UE, sense limitacions per al simple canvi de residència a un altre país membre.

Un dels principis bàsics del Tractat fundacional de la Comunitat Econòmica Europea de l'any 1957, precedent de la UE actual, és l'abolició entre els estats membres dels obstacles a la lliure circulació de persones, serveis i capitals. La lliure circulació de persones entre els estats membres implica la supressió de tota discriminació o distinció fundada en la nacionalitat. Aquesta és una llibertat fonamental i, per tant, les limitacions són de caràcter excepcional, per raons d'ordre públic, seguretat i salut públiques.

S'han acordat després determinades limitacions, però solament de temps, en relació a la lliure circulació de treballadors dels estats de l'est d'Europa, adherits últimament l'any 2002 a la UE. Ara fa poc, diversos estats de

la UE: Espanya, juntament amb Portugal, Grècia, i Finlàndia, han obert les seves fronteres també als treballadors dels estats adherits de l'est d'Europa a partir de l'1 de maig de 2006. Han entès, per tant, que en la Europa dels vint-i-cinc estats avui de la UE ja no té cap sentit, conforme al principi d'igualtat, que uns ciutadans, encara que siguin més antics, en relació a la UE, tinguin més drets que uns altres que també hi formen part igualment. A més, els sindicats d'aquí consideren que el fet d'obrir les fronteres a aquests ciutadans socis més recents no produirà una gran allau de treballadors des dels estats de l'Est, ja que segons afirmen estan abastant un bon ritme de creixement. Altres estats podran mantenir restriccions a l'entrada d'aquests treballadors de l'Est fins l'any 2011, però alguns ja s'han compromès a obrir les fronteres abans. Cal indicar tanmateix que el Regne Unit, Irlanda, i Suècia mai no han limitat la lliure circulació de persones de qualsevol estat de la UE.

He de referir-me ara a una altra qüestió que afecta les immigracions no comunitàries. S'ha de contestar a la següent pregunta mirant el futur dels immigrants que viuen ara als països d'arribada. ¿Els immigrants ja instal·lats legalment aquí, i el seu cònjuge i descendents, es quedaran definitivament als països de destinació o d'arribada o, al contrari, un dia voldran retornar-se definitivament als seus països d'origen o de procedència? Pareix que la majoria que hagin refet aquí la seva vida tendran intencions de continuar

voluntàriament als països d'arribada, ja sigui com a estrangers o com a nous nacionals del país on resideixen. No tots faran igual. Pensem paral·lelament el que succeí amb la immigració mallorquina a Sudamèrica.

Continuar volent viure als països d'arribada pressuposa necessàriament conviure entre tots pacíficament, observant, com se sol fer normalment, un pacte implícit de ciutadania i guardant l'ordre públic establert per les lleis. A més, cal l'esforç convenient per relacionar-nos solidàriament sense marginacions, i respectar-nos com a persones d'igual dignitat. D'aquesta manera serà molt més difícil formar guetos enfrontats. Això ha passat, com se sap, no fa molts de mesos a França en les barriades d'algunes de les seves ciutats on hi ha hagut greus enfrontaments.

S'ha de saber conviure cadascú amb les seves característiques pròpies que no han de ser un obstacle insuperable per formar un sol poble integrat i cohesionat, amb unes sensibilitats i costums en part comunes i que han de ser acceptades per tots.

Davant d'aquesta necessitat de cohesionar els residents nacionals d'origen i els immigrants vinguts d'altres països, algunes nacions de la Unió Europea com Alemanya i França han promulgat recentment noves lleis que certament resulten més exigents que les anteriors. No és ja suficient a Alemanya que per obtenir la nacionalitat els estrangers sols necessitin vuit anys de residència com abans.

És necessari també aprovar un examen de la llengua alemanya i fer un curs d'educació cívica, sobre la democràcia, l'estat de dret i la igualtat d'homes i dones, entre d'altres matèries. Com s'ha dit, la qüestió ja no és sols de simple residència, sinó d'aconseguir una bona integració. A França, l'Assemblea Nacional ha aprovat una llei al maig del 2006, encara més exigent sobre la immigració no comunitària. Per obtenir el permís de residència temporal, l'immigrant haurà de firmar un contracte d'acollida i integració, pel qual es compromet a seguir un curs de formació cívica i aprendre el francès a més de respectar els principis republicans. La renovació del permís o carta de residència no serà ja automàtica al cap de deu anys, sinó condicionada al compliment dels esmentats compromisos del contracte inicial, també es limiten les possibilitats dels reagrupaments familiars i dels matrimonis mixtos. La llei faculta el govern per promoure permisos de residència a professionals qualificats, mentre els altres treballadors estaran sotmesos a quotes en funció de la demanda laboral.

S'aconseguirà així la citada integració com es pretén? No serà gens fàcil. No tot depèn, com sabem, de les lleis, sinó també de com s'apliquen i de la cooperació de la societat en general. La immigració no es pot deixar sense normes de regulació. No tots poden venir i alguns seria millor que no vinguessin. Però és difícil o més aviat impossible posar portes al camp o a la mar. Estem davant moltes incerteses respecte la massiva immigració actual.

D'altra banda, és impossible determinar amb garanties el futur de la immigració actual. Però hi ha una qüestió prèvia que convindria resoldre abans, com reclamen molts que viuen de molt a prop el problema. És necessari i possible disminuir d'una manera efectiva els fluxos o onades que de vegades arriben aquí sense ordre ni concert, de manera constant o amb algunes intermitències, quan resulten excessives o tenen per causa principalment la necessitat de sobreviure. És un espectacle trist, penós i depriment primer per tots els que el sofreixen, però també, de rebot, pels que l'han de presenciar.

Cal crear, com defensen ja alguns estats, llocs de treball als països d'origen de forta immigració però subdesenvolupats. És necessari fomentar-hi molt més les inversions efectives de les nacions del primer món cap als països del tercer món per obtenir i consolidar un nivell econòmic i social general que permeti viure dignament i superar la misèria que ara sofreixen. Cal, per tant, que els diners, que ara s'esmercen en guerres inútils ja que no resolen res en definitiva i augmenten el caos, tinguin altres finalitats.

La pau veritable és resultat, com sabem, de la solidaritat i de la justícia. Per tant, mentre així no es faci o no es vulgui fer responsablement no estarem en el camí adequat per intentar resoldre a mig o a llarg termini aquesta gran qüestió de la immigració.

Precisament, en relació a la immigració africana, s'han reunit per donar-hi una resposta global nombrosos estats en la conferència Euroafricana sobre migracions i desenvolupament celebrada a Rabat (Marroc), durant uns dies del més de juliol de 2006. Han assistit a la conferència governs de 57 estats, 30 d'uropeus i 27 d'africans, però encara no hi han assistit alguns països importants com Alemanya i Anglaterra.

Durant la conferència s'ha reconegut que les repatriacions forçades no resolen de forma adequada la immigració il·legal. És necessari, com s'ha reconegut, unir esforços per generar llocs de treball als països i zones de forta immigració del continent africà amb l'objectiu de reduir la massiva immigració il·legal. Per això s'han destinat milions d'euros per donar minicrèdits amb la finalitat de fundar petites empreses als països d'origen i també s'han destinat altres milions d'euros per fer-hi estructures i millorar la sanitat. És sols realment un començament. El 27% de la població africana (uns 240 milions) pateixen fam crònica. Altres mesures de la Conferència han estat firmar convenis per a la contractació circular temporal de joves dels països d'origen, perquè treballin en els països europeus durant sis mesos o un any i després retornin al país d'origen. Es pagaran també beques als joves africans més estudiosos perquè facin cursos a les universitats europees i africanes. És tot també un començament. Però pareix que s'ha iniciat un camí en la bona direcció.

PER UN URBANISME RESPONSABLE

Si no ho pots fer, no ho facis

Mallorca necessita el compromís de tots, particulars, ajuntaments i institucions per a garantir el futur de la nostra illa, per créixer de manera moderada i amb respecte al medi ambient. Per això, si la normativa urbanística no et deixa fer allò que voldries construir, no ho facis.

El futur de Mallorca és a les teves mans.

conselldemallorca.net

El ricí

Ricinus communis L.

Etimologia

El nom genèric, *Ricinus*, deriva del llatí i fa referència al nom que els romans donaven a aquesta planta, coneguda des d'antic com a medicinal.

Descripció

Planta de la família de les Euforbiàcies.

Aquesta espècie és un arbust (faneròfit) que pot assolir els 2-3 metres d'alçada a les nostres latituds, tot i que al seu lloc d'origen és un arbre, mentre que al nord d'Europa és una planta anual. Les tiges presenten abundants nusos, són glaucs i, a vegades, vermellosos. Les fulles són grosses, poden arribar als 50 cm de diàmetre, presenten forma palmada, amb 6-9 segments de forma oblonga o lanceolada, amb el marge glandulós i irregularment dentat. Aquestes fulles són peciolades, amb un pecíol molt llarg, de fins

a 20 cm, es troben en disposició alterna i tenen els nervis palmats; la coloració varia entre el verd i una certa tonalitat vermellenca. Les flors es troben sobre inflorescències en forma de raïm. Les flors són unisexuals i se'n poden trobar tant les masculines com les femenines sobre el mateix peu (plantes monoiques). Les flors masculines tenen 5 sèpals lliures i amb nombrosos estams ramificats. Les femenines presenten 5 sèpals lliures, de color vermellós com l'ovari, amb un gineceu format per 3 carpels soldats, de tal manera que s'observa un ovari trilobular, amb tres estils i 3 estigmes bífids, tot de color vermell. L'ovari està aculeat (presenta pèls més o menys rígids). El fruit és una càpsula grossa, de fins a 2'5 cm de diàmetre, de color vermell, o més rarament verd. Té llavors grosses de forma el·líptica, una mica comprimides pel dors, llises i brillants, proveïdes d'una carúncula groguenca (aquesta estructura serveix d'aliment als animals que transporten la llavor una vegada alliberada).

Floreix entre els mesos d'octubre i maig i fructifica poc després.

El ricí viu, de forma naturalitzada, en llocs nitròfils i calents, molt sovint a torrenteres o a escombraries o a llocs on s'ha acumulat terra de forma artificial.

Aquesta espècie és originària de l'Àfrica tropical, des d'on s'ha estès a bona part del món per mor dels seus usos. A Balears, la podem localitzar a Mallorca, Menorca i Eivissa. A Algaida, és una planta rara: només hem localitzat dues petites poblacions, una de les quals ha minvat molt el

nombre d'exemplars per mor de les obres de la carretera de Manacor.

Usos tradicionals

El ricí presenta com a principis actius àcid ricinolèic, ricina (una albúmina) i vitamina E, a les llavors; ricinina (un alcaloide) i tanins en altres parts de la planta. Això confereix a aquesta espècie propietats medicinals. És molt conegut l'ús d'oli de ricí com a purgant i vermífug; també s'usa a la indústria, en concret per obtenir olis, lubricants, paper, cartró, pesticides, fungicides, tinta, plàstic, per adobar pells i, fins i tot, té ús en perfumeria. Finalment també s'usa com ornamental, si bé aquest ús s'hauria de limitar (de fet, es prohibeix la seva sembra en espais on hi hagi nins) ja que és una planta altament tòxica. Els estudis mostren que la ingestió de 2 o 3 llavors per un nin és mortal, mentre que en un adult la dosi és de 10 llavors.

Amb les fotos de plantes i flors que han sortit els mesos anteriors, una altra veinada del poble s'ha animat i ens ha fet arribar aquesta foto d'un *clavell d'aire* que té a ca seva i que fa més de 3 metres de diàmetre, una bellesa.

es saig
us desitja
un bon nadal

Jaume Puigserver Ramis *de Binicomprat*

Si els nostres lectors ho recorden, la segona persona que va omplir aquest espai fou madò Margalida *de Binicomprat*, fa més o manco un any i mig, poc temps després es posà greument malalta i posteriorment morí. Doncs bé, la persona que el darrer entrevistat va triar és el seu fill major, en Jaume, per tots nosaltres també ben conegut i estimat.

1. Presentació

Som en Jaume Puigserver Ramis *de Binicomprat*, mon pare era en Jaume Puigserver Mulet *de Binicomprat* i ma mare na Margalida Ramis Palou, que era de Pòrtol, de la fàbrica d'embotits de can Gil; així que de començant va passar a pagesa, i quina pagesa que va ser! Res no l'espantava, fins i tot era a matar els porcs quan feien matances i els xots per a Pasqua. Fins i tot va matar un bou, naturalment amb la gent necessària per aguantar l'animal. I de família, també tenc un germà, que és més jove que jo, en Sebastià.

Em vaig casar amb na Catalina Servera Munar *de can Riu* i hem tengut dos fills, na Margalida i en Jaume que ja ens han donat dos néts, na Marta i en Joan, que amb na Begonya, la nora, i en Mateu, el gendre, formam la nostra família.

2. Infància

Vaig néixer a Binicomprat, el 26 de juny del 42, per tant estic a punt de jubilar-me. El meu germà i jo som la tercera generació de família i crec que la quarta que hem nascut i viscut a la possessió de Binicomprat, que tot i no ser nostra l'hem estimada com si ho fos.

Els nostres veïnats de can Coves, en Jaume i n'Agustí, que vivien a devora, eren els nostres amics. Durant les estones del dia que podíem, jugàvem a bolles, baldufa, anàvem a cercar nierons de puputs, ... el camp és molt ample i hi havia molt per entretenir-nos. Els vespres solíem anar a ca seva amb els nostres pares o bé ells venien a ca nostra a passar la vetllada i jugàvem a cartes, contàvem acudits, sempre hem tengut una gran amistat.

L'escola era al mateix lloc d'ara i els mestres que vaig tenir eren Don Miquel Carrió i Don Alfonso, que per a mi fou un gran mestre i persona, vaig fer cultura general i la vaig acabar amb alt grau. Vivia llavors a Algaida una professora de francès i com que jo tenia interès en aprendre'n vaig anar a classes amb ella i me va anar bé.

3. Joventut

Als 19 anys em vaig presentar voluntari al servei militar d'artilleria. Mon pare tenia una moto i me la deixava per anar al quarter: allò era una revolució, fins i tot els superiors em demanaven per anar a fer una volta, jo la menava i ells venien de 'paquet', quin temps aquell! Després vaig conèixer na Catalina, anàvem al teatre (on ara és can Sebastià *des Celler*), on sovint organitzaven ball, eren unes vetllades molt agradables, el passeig per plaça,... vaja, que bastava poc per passar-ho bé. Quan tenia 26 any i na Catalina 21 ens vàrem casar i vaig continuar fent feina a la possessió de Binicomprat. També us diré que

quan tenia 16 anys em vaig treure el carnet de tractorista que equivalia al carnet de conduir i així podia anar amb el tractor per carretera.

4. Feines o ocupacions

La primera recol·lectora que arribà a Mallorca va anar a la Vall d'en March, però la segona ja la dugueren a Algaida, a Binicomprat. Fèiem molta de feina a qualsevol punt de Mallorca, ens cridaven per anar a fer feina al camp amb la recol·lectora, fins que després del naixement dels nostres fills, sincerament, la possessió no donava per mantenir dues famílies i vaig tenir l'oportunitat d'anar a la casa Mercedes, a la secció de camions i furgonetes, que necessitaven un comercial; m'hi vaig presentar sense tenir-ne ni idea i el que són les coses, que ja fa quasi 35 anys.

5. Invent o avançament més important per a la humanitat

La roda. Sí, així com ho sentiu, després vendrà tota la resta, com l'electricitat tan important i necessària. El gasogen fou abans que l'electricitat, però tampoc era possible sense els politjons i polins; per tant, per a mi la roda.

6. Invent o avançament més important per a vós

Per a la meva dedicació laboral, els camions i furgonetes i a l'agricultura, els tractors i recol·lectores.

7. Persona o personatge que sigui més positiu per a la humanitat

L'inventor de l'electricitat, com també el de la penicil·lina.

8. Persona o personatge que admireu

L'anterior Papa, en Joan Pau II, trob que s'esforçà per promoure la pau al món.

9. El fet passat a la llarg de la vostra vida que considereu més important per a la humanitat.

Sortir de la dictadura i entrar a la democràcia.

10. El fet més important dins la vostra vida

Quan vaig conèixer na Catalina, el naixement dels nostres fills i tenir els dos néts: tots són fets molt importants.

11. Amb el temps, digau-nos una cosa en què hagueu millorat

El gust que pas amb els nostres néts.

12. Amb el temps, una cosa en què hagueu empitjorat

Hi ha coses i detalls que em fan sentir un gran nerviosisme, que tal vegada no val la pena, tenc excés de responsabilitat, sobretot dins l'àmbit laboral.

13. Mambelletes per a...

La carretera que ens uneix amb Palma, ja que cada dia la transit. També pels que han descobert, denunciats i sentenciats aquests corruptors dels quals ara tant se'n parla.

14. Xiulets per a...

Els aparcaments del nostre poble. És necessari més ordre i si és precís multar els que no aparquen bé.

15. Què faríeu si fóssiu milionari?

No ho sé, però segur que destinaria bona part a aquella gent que passa fam.

16. Un defecte

No saber dir mentides, de vegades se n'han de dir... però a mi no me surten.

17. Una virtut.

(Contesta na Catalina) Que es desviu pels altres. (Ens conta que quan sa mare estava malalta, tant ell com el seu germà Sebastià, i que és com ell, no aclucaven l'ull de tota la nit, preocupant-se per ella).

18. Una il·lusió.

Que l'agricultura anàs més bé del que va ara, seria com un miracle; també que plugués més, tal com ho feia quan jo era petit.

19. Una queixa.

Més lluita per preservar l'atmosfera, la situació que vivim és molt delicada.

20. Una cosa que no féreu i us hauria agradat fer.

Cantar, tant de bo quan jo era jovenet hi hagués hagut Operación Triunfo, us asseguro que m'hi hauria presentat! (Sabem que té molt bona veu).

21. Una cosa que heu fet i us estimaríeu més no haver fet.

El temps que vaig perdre fent el servei militar, 18 mesos perduts de la meva joventut.

22. Un racó d'Algaida:

a) que us agradi: L'ermita de la Pau de Castellitx i el seu voltant, Binicomprat hi és a prop.

b) que no us agradi: M'agraden tots.

23. Completa la frase: A Algaida plou...

Molt menys que quan era al·lot. Record que la guarda d'ovelles no podien sortir a pasturar i romanien a cobro dies i dies, de tant que plovia.

24. Un algaidí que hagueu conegut i tengui

la vostra admiració.

Don Joan Pizá, quantes vegades va venir a Binicomprat, tant de dia com de nit! No en tenia de peresa, quin metge!

Ara farem unes quantes preguntes que toquen de prop a *es saig*, la nostra revista, on cada més tenim aquest espai per escriure 'Ens heu de fer una glosa'.

25. Llegiu habitualment *es saig*?

Jo de vegades, na Catalina sempre, de la primera a la darrera pàgina.

26. Què hi afegiríeu? (Alguna secció o apartat que trobeu que seria interessant).

Algun passatemps.

27. Què en llevaríeu?

No llevaria cap secció, totes les trobo interessants... L'espai de les plantes, "M'han dit que diuen", "Ens heu de fer una glosa",... Totes puc dir.

28. Triau un entreteniment.

Anar a la farinera que hi tenc l'hortet i 'culejar'.

29. Triau una cançó.

'Amapola' una cançó de sempre i per sempre, per a mi la millor.

30. Ciutat o fora vila?

Fora vila amb majúscules.

31. Gasoil o benzina?

Els dos carburants són necessaris.

32. La pagesia: té futur?

De moment no, i a Mallorca menys.

33. Un arbre:

L'alzina i el garrover.

34. On posaríeu la parada de l'autobús?

Al centre del poble.

35. Les expressions 'quilòmetre zero' i 'cotxe de gerència', què volen dir?

La primera es diu d'un cotxe que pràcticament no s'ha estrenat o dugui pocs quilòmetres de rodatge. Els cotxes de gerència són els que empren els gerents i caps d'empresa durant 5 o 6 mesos, després els venen, igual passa amb les furgonetes quilòmetre zero o demostració.

36. Si poguéssiu fer un únic miracle, què faríeu?

Curar el càncer i la sida.

37. A qui us agradaria que féssim aquestes preguntes el mes que ve?

A en Sebastià Amengual, *des Celler*.

38. Per acabar, ens heu de fer una glosa.

Aquesta glosa la va compondre en Miquel Batle per jo, perquè essent molt jovenet, per les beneïdes de Sant Antoni anava amb el tractor a beneir l'església, diu així: (Ah! i a més, ell la cantava amb tonada de glosa)

Som vengut amb so tractor
a visitar Sant Antoni
que em doni llum i memori'
per molts anys per menar-lo.

Gràcies Jaume i Catalina, (que en tot moment ha participat activament de la conversa, fins i tot fent-li recordar vivències de la seva infància que en Jaume li havia contades). Una abraçada molt forta per a vosaltres dos i per a tots els nostres lectors.

Aprofitant que ja s'acosta el Nadal, idò que tots passem unes bones festes en pau, alegria, salut i gratitud.

Margalida Tomás Fornereta
Miquel Rafael Molleta

Més Damià Huguet

El mes passat, unes errades en la composició d'aquesta pàgina modificaren lleugerament alguns versos del poema **Campos sempre**, i descol·locaren el darrer vers de **Punts suspensius**, el qual apareix a la fi de la plana. Aquesta segona ració de Damià Huguet, poeta campaner, vol ser una esmena de la feta i una ampliació del tast d'una obra poètica d'alta qualitat.

NUS DE LLUM

del llibre *L'ull dels clapers*, 1988

PEDRES color de pa, terra llaurada,
 un tel de sal, verdor, xeixa que espiga,
 ullastres esbrancats, fonoll marí,
 collars de fum, macs entre macs, calç crua:
 ametlerars vençuts ran de garriga.
 Cavalls i egües prop del safareig,
 descloscades parets, venes del pou,
 marès brescat, estels, mates i pins;
 damunt el forn teules amb rost, brutor:
 un magraner trencat entre les síquies.

Negreja el sol i la blavor es mustia,
 la mort s'encén, coloms, ulls de clapers.
 Als sostres dels escars brama la mort:

cavil·la.

L'illa ha callat tots els mals que patia.

UNA FOSCA CLAROR

del llibre *Les flors de la claror*, 1996

Mirada de la llum, clarors de tela prima.

Ben davant els teus ulls potser tot és mentida,
 imatges que se'n van, velles albes que suen
 al cor secret del cel que la foscor il·lumina.

UN DIJOURS A L'ALGUER

del llibre *Vols des d'Orly*, 1995

Calius de sang s'encenen al bell cor de l'Alguer.
 Menjam pebres torrats i bevem vi de Nuoro
 a la terra que cruix tacada de niguls.
 No som externs. Palpam el roquissar negrenc
 que a Menorca s'encara: blaus de fonoll amb algues
 ensumen els perfils de les pletes llunyanes.

A Perpinyà ens dirien que som hereus d'un rei
 que va trencar els capvespres consentint vels de boira,
 i a Montpeller també. Som fets de calç i fang.
 Sabem el que ignoram. Entre un fasser i un pi
 sempre elegim els macs que la terra manté.
 A Mallorca o a l'Alguer, espolsant creus de vent.

SEQÜÈNCIA

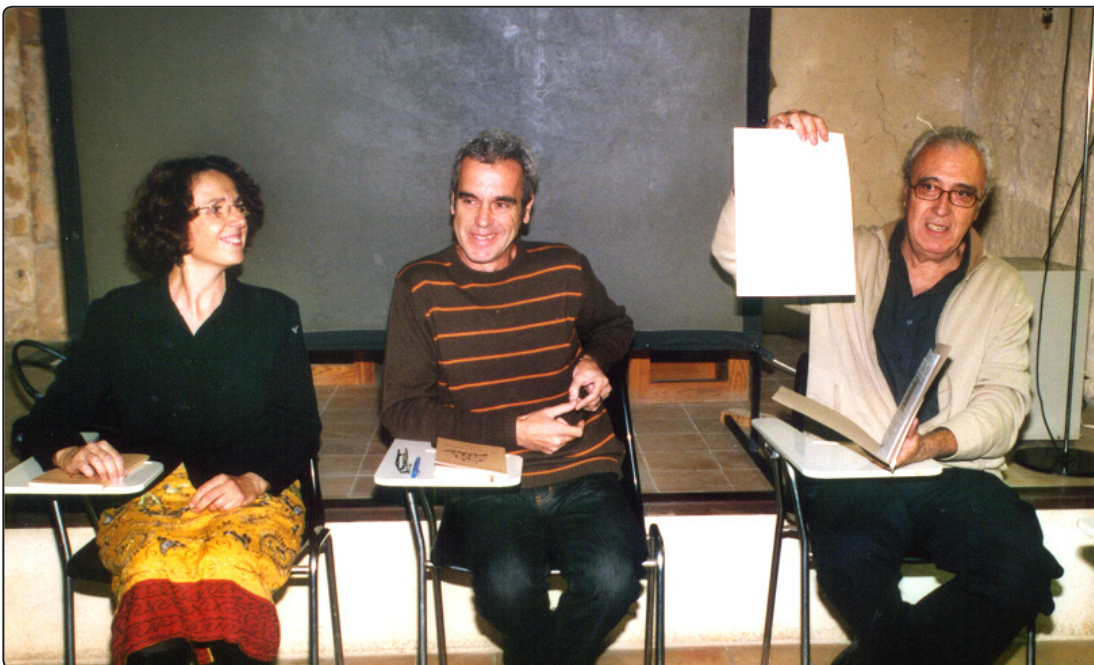
del llibre *Vols des d'Orly*, 1995

Quan les darreres passes d'un dia que ja fuiig
 ressonen pels guarets, sense avisar el sol,
 els aucells que han tastat la claror més de prop
 s'amaguen als recers on la verdor blanqueja...

Un silenci de llums fa la fosca vermella,
 i els homes que han suat tots els calls de la terra
 tenen por de parlar dels mals que han consentit,
 i toquen amb les mans una mort que preveien...

El lector atent haurà observat que la portada del mes passat d'*es saig* era només a dues tintes: una avaria en la màquina que imprimeix la revista ens impedí mostrar la primera plana amb tota la gamma de colors habitual. Però, a vegades, el defecte esdevé virtut: són diverses les persones que ens han felicitat per la bellesa de la nostra portada del mes de novembre. El mèrit és de la bona fotografia de Pere Colom, un fotògraf de prestigi reconegut, i de l'excel·lent ceràmica *Temps remots* de la nostra amiga Elisenda Pipió Gelabert. *N'Elisenda del carrer des Sol*, com a ella li agrada signar els seus escrits, ha plasmat en

quatre ceràmiques, amb una delicadesa i sensibilitat admirables, les sensacions que li ha produït la lectura de quatre poemes del llibre *La volta celeste* de Miquel Àngel Lladó Ribas, una persona compromesa socialment —és un dels promotors del col·lectiu d'homes que lluiten contra la violència de gènere— que reflexiona sobre les seves vivències i que després les tradueix en forma de poemes. Els temes del llibre són els grans temes de la poesia de sempre: l'amor, la mort, la vida, el temps que fuig... El llibre i l'exposició foren presentats el passat 22 de novembre al Molí d'en Xina.

A la fotografia de Coloma Julià, hi podem veure, a més dels dos esmentats artistes, en Víctor Andreu, ànima viva d'un molí únic en el seu gènere: les seves veles no esperen el vent generador, són elles les que empenyen els vents de les arts.

Una xerradeta amb...

continuació

Com és el vostre funcionament?

Una vegada a l'any es fa l'Assemblea General de tots els pares i mares. Ara bé, la Junta Directiva, que ens reunim cada primer dijous de mes, ens hem proposat aquest curs funcionar per comissions. Tenim les comissions següents: d'infraestructures, de tresoreria i subvencions, d'activitats extraescolars i festes, d'informació i comunicació; que ara estam preparant una pàgina web per millorar la comunicació; la d'informàtica, que ens agradaria dotar d'una sala d'informàtica per als alumnes; la de guarderia matineria, que té molta resposta, i la comissió d'escola de pares i mares, que pretén iniciar un cicle de xerrades, tallers, etc. per detectar inquietuds i aportar propostes de com ajudar els nostres fills.

Quins objectius teniu?

Els objectius que ens vàrem marcar per a aquest curs són:

- Aconseguir la reforma integral de l'edifici d'educació primària.
- Dotar el nou edifici d'educació infantil de tots els serveis (telèfon, pati equipat, timbre...) que encara manquen.
- Augmentar les mesures de seguretat del centre (Pla d'evacuació).
- Augmentar la seguretat vial a l'hora de les entrades i sortides.
- Aconseguir que es faci un manteniment adequat del centre (mesures higièniques sanitàries). Pensam que l'Ajuntament hauria de disposar d'una persona que periòdicament revisàs les instal·lacions pel bon funcionament.
- Seguir oferint activitats extraescolars, el servei d'escola matineria i d'escola d'estiu.
- Aconseguir que s'inclogui dins el mapa escolar de Mallorca la creació d'un institut de secundària a Algaida.
- Iniciar el projecte de l'escola de pares i mares.
- Fomentar l'ús de la informàtica al centre i dotar-lo del material necessari.

Alguns d'aquests objectius s'han aconseguit i altres estan en vies de consecució.

Quines activitats realitzau?

Temin dos àmbits de feina: un que podríem denominar de serveis, com són l'organització de l'escola matineria, de l'escola d'estiu i l'organització de les activitats extraescolars dirigides als alumnes (enguany la gimnàstica rítmica, ball, futbol, volei, bàsquet, psicomotricitat, patinatge són gestionades directament per l'empresa Algàlia, de la qual estam molt satisfets del seu funcionament. Aquest curs no hem realitzat les activitats de multitallers, de ceràmica, de taller de contes per falta d'alumnes participants). Col·laboram en la realització de les fotos escolars, en la cavalcada dels Reis i també participam a nivell d'escola a les festes de Sant Honorat, dels Darrers Dies, de final de curs amb els berenars. Hem col·laborat en l'elaboració de l'Agenda Local 21 i col·laboram amb l'Agrupació Mallorca Verda en el seu projecte del Banc del Temps, que trobam molt interessant.

L'altre àmbit d'actuació i que actualment ens preocupa molt és la millora de les infraestructures del recinte escolar (edificis, patis i dotacions).

Per poder realitzar aquestes activitats necessitau recursos econòmics, materials i humans, com els aconsegiu?

Els econòmics, de les quotes dels socis, que som unes 140 famílies associades, i de les subvencions de l'Ajuntament i de la Conselleria d'Educació i Cultura; algunes per realitzar una activitat concreta, com l'escola matineria. Per augmentar els ingressos, enguany, hem fet participacions de Loteria de Nadal.

Estar associat té avantatges, sobretot econòmics, a l'hora de realitzar alguna activitat extraescolar, assistir a l'escola matineria, comprar les fotos de curs... ja que els associats tenen una reducció en el preu respecte dels no associats.

Tots els membres de la Junta Directiva i els pares i mares col·laboradors ho feim de manera altruista i, malgrat que ens ocupi molt temps del nostre temps lliure, ho feim il·lusionats perquè estam convençuts que el que feim repercuteix en el benestar dels nins i nines del poble.

Quines actuacions i accions destacaríeu en l'àmbit de millorar les infraestructures?

L'actual Junta Directiva es va constituir el novembre de 2005 i una de les primeres actuacions va ser sol·licitar a la Conselleria d'Educació i Cultura informació sobre la construcció del nou edifici d'educació infantil, menjador i cuina. Volem saber amb exactitud com estava. A finals de novembre, ja s'ha inaugurat, encara que amb algunes deficiències, (falta telèfon, timbre, jocs al pati), que intentarem que es solucionin el més aviat possible.

Durant aquest curs s'ha canviat l'arena del pati de jocs d'infantil per un material prefabricat de goma i s'ha asfaltat el tros de pati d'accés al nou edifici d'infantil.

Hem sol·licitat a l'Ajuntament la neteja dels banys de l'edifici de primària dues vegades al dia per mor del problema de fontaneria existent.

Hem sol·licitat solucions al problema de seguretat vial i de seguretat dins el recinte escolar.

Cada primer dilluns de mes tenim una reunió amb la direcció del centre per intercanviar impressions, detectar deficiències, programar i estructurar actuacions... Les relacions amb l'actual equip directiu són molt bones.

I la campanya de reforma de l'edifici d'educació primària?

Fa un any manifestàrem a la Conselleria d'Educació i Cultura la nostra preocupació sobre la situació de l'edifici de primària. El centre ha quedat petit, massificat i obsolet en infraestructures d'ús pedagògic. Vàrem ser escoltats, però sense una resposta compromesa. Per això decidírem començar una campanya amb la recollida de signatures per demanar la reforma immediata de l'espai que ubica l'etapa d'educació primària. Demanam un espai amb 12 aules, 1 aula d'informàtica, 1 biblioteca, 1 aula de música, 1 aula de plàstica, 1 aula de projeccions, 2 aules per a suport individual o de petit grup, 1 sala per al professorat 1 despatx per a l'equip directiu, 1 despatx per a l'administració, 1 sala de visites i magatzems per a material didàctic. Un edifici sense barreres arquitectòniques, que disposi de la infraestructura necessària per a les tecnologies de la informació i comunicació i que, a més, reuneixi les mesures de seguretat estipulades.

Hem recollit 1400 signatures, ha estat una resposta massiva. Estam molt contents, volem donar les gràcies a totes les persones que han signat i als comerços on s'han recollit signatures.

La Conselleria d'Educació i Cultura ha manifestat bona predisposició. Hem mantingut contactes amb el Director General de Planificació i Centres, Rafel Bosch; agraïm l'interès de Rosa M. Puig per intercedir en favor nostre. Per ara, hem tengut una resposta satisfactòria a aquesta demanda, i pareix ser que el projecte de la reforma anirà endavant. Ara només queda aconseguir que es faci el més aviat possible.

A la inauguració del nou edifici d'infantil, tant el Batle com el Conseller d'Educació i Cultura es comprometeren en la construcció d'un nou edifici per a primària?

Dels diaris es dedueix aquesta informació. L'Ajuntament també està disposat a aportar 2000 m² per a l'ampliació. Per a nosaltres és molt positiu que s'ampliï el recinte escolar, ja que l'actual ha quedat petit per al nombre d'alumnes que hi ha ara i que hi haurà en un futur. Tota actuació serà benvinguda, sempre que garanteixi una educació de qualitat per als nostres fills i filles.

També demanàveu la construcció d'un institut de secundària a Algaida?

L'institut és una demanda dels pares. Ho vàrem posar perquè sabíem que la Conselleria d'Educació i Cultura elabora el mapa escolar i esperam que ho estudiïn per a la seva inclusió. Volem agrair a l'Ajuntament l'estudi sobre la projecció de la població en edat escolar que va manar elaborar, que adjuntam amb la carta i les signatures, així com l'acord plenari d'aportar els terrenys necessaris per a la construcció de l'institut si aquest fos inclòs al mapa escolar. Ara esperam tenir una resposta satisfactòria.

Ha estat una xerrada amena, on han intervingut simultàniament tant na Jerònia com en Miquel, ampliant o matisant l'aportació d'un o de l'altre.

Des d'aquí teniu tot el nostre suport i us encoratjam a seguir lluitant en benefici de tots.

Catalina Martorell

Jerònia Miralles i Miquel Ballester *Quitxero*

La darrera xerradeta de l'any l'hem mantinguda amb na Jerònia Miralles Xamena i en Miquel Ballester Salas *Quitxero*, com a representants de l'AMPA, Associació de Mares i Pares d'Alumnes del CP Pare Bartomeu Pou d'Algaida. Segur que des de fa una temporada n'heu sentit parlar més i que heu signat uns papers per demanar la immediata reforma de l'edifici d'educació primària de les Escoles, que a hores d'ara ja deu ser a la Conselleria d'Educació i Cultura. Aquest és el motiu d'aquesta xerradeta, però ...

Si ho trobau bé, podem començar explicant quina finalitat té una AMPA.

La nostra associació té per finalitat ser la veu dels pares i mares dins l'escola, ser representatius del nombre màxim de pares possible, ser el nexa d'unió entre les famílies i la direcció del centre escolar, l'Ajuntament i la Conselleria, per millorar l'educació dels nostres fills, sempre amb una actitud participativa.

Els pares s'adrecen a nosaltres per consultar-nos, per fer-nos peticions, per a aclariments... i nosaltres tractam de respondre.

El CP Pare Bartomeu Pou només té una AMPA, i vosaltres sou dos membres de la Junta Directiva, quins càrrecs ocupau? Quins altres membres la integren?

Actualment som vuit persones a la Junta Directiva, la Presidenta som jo, na Jerònia, la vicepresidenta és na Cecília Mainez, la Tresorera és n'Antònia Figuerola, el Secretari és en Miquel Ballester i, a més, hi ha quatre Vocals que són en Tomàs Santacruz, na Catalina Pou, na Magdalena Vidal i en Sebastià Verger. A més hi ha altres pares i mares que col·laboren en activitats i feines concretes.

Jo (na Jerònia) pens que si vols aconseguir coses, si vols millorar, t'hi has d'implicar. Ja era vocal a la junta anterior i, quan l'anterior president va dimitir, entre els membres que quedàrem i els nous que entraren, acordàrem que jo seria la presidenta amb la condició d'obtenir una col·laboració activa i compromesa de tots i de repartir-nos les tasques a fer, condició que es compleix.

Jo (en Miquel) que ja havia estat a una junta anterior vaig ser una de les persones que hi vaig entrar de nou, quan un grup d'amics ens anàrem a participar-hi activament, perquè pens que és des de dins que es poden canviar les coses. Tots col·laboram, però cal remarcar la feina metòdica de na Jerònia quant a organització de les reunions, l'ordre a seguir en les actuacions...

